

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobce: **M. Z.**
X,
zastoupený advokátem Mgr. Alexandrem Petrem
Moravské nám. 629/4, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 1. 2023, č. j. JMK 11255/2023,

takto:

- I. Žaloba *se zamítá*.
- II. Žalobce *nemá právo* na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému *se nepřiznává* náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Žalobce se na křižovatce ulic Kotlářská a Kounicova v Brně střetl s hasičským vozem, který jel k zásahu. Tvrdí, že o něm nevěděl, nevšiml si ho a ani neslyšel jeho výstražné zvukové zařízení. Z hlediska práva tu jde o otázku, zda porušil *povinnost umožnit vozidlu s právem přednostní jízdy bezpečný a plynulý průjezd*. Podle soudu správní orgány dostatečně prokázaly, že žalobce tuto povinnost porušil.

II. Skutkové okolnosti a rozhodnutí správních orgánů

2. V pátek 6. 11. 2020 se na křižovatce brněnských ulic Kounicova a Kotlářská stala nehoda. Střetlo se osobní vozidlo žalobce a vozidlo hasičů. Žalobce jel z ulice Kounicova dále směrem k Univerzitě obrany. Měl zelenou. Hasiči jeli po Kotlářské zespodu směrem ke Konečnému náměstí. Měli červenou, ale spěchali k zásahu. V křižovatce došlo ke střetu obou vozidel. Hasičské vozidlo nabouralo do pravého boku vozidla žalobce.
3. Magistrát města Brna („magistrát“) v únoru 2022 rozhodl, že se žalobce dopustil přestupku, protože neumožnil motorovému vozidlu s právem přednostní jízdy bezpečný a plynulý průjezd křižovatkou (§ 41 odst. 7 zákona o silničním provozu). Uložil mu za to pokutu ve výši 1 800 Kč. Po důkazní stránce vyšel zejména ze dvou kamerových záznamů. Jeden snímá interiér vozidla, druhý prostor před vozidlem. Je z nich zřejmé, že hasičskému vozidlu již před vyjetím z garáže na ulici Lidické svítilo výstražné modré světlo, které se odráželo např. od plochy vrat garáže. Dále videozáznamy zachycují jízdu ulicí Lidickou a Kotlářskou až do střetu s vozidlem žalobce. Oběma záznamům chybí zvuk, proto není slyšet případné houkání či troubení hasičského vozidla.
4. Ohledně zvláštního zvukového výstražného znamení hasičského vozidla magistrát vyšel z výpovědi dvou svědků (S. V. a K. H.), kteří jeli v hasičském vozidle (ani jeden z nich nebyl jeho řidičem). Oba přesvědčivě potvrdili, že hasičské vozidlo po celou dobu jízdy až do nehody houkalo, tedy že mělo zapnuté zvláštní zvukové výstražné znamení. Navíc podle výpovědi svědka V. řidič hasičského vozidla na ulici Kotlářské před křižovatkou s ulicí Kounicovou troubil tzv. podtlakovkou, tj. klaksonem na tlakový vzduch. Její hlasitost přirovnal svědek V. k troubení vlaku, je velmi hlasitá.
5. Magistrát neměl důvod pochybovat o věrohodnosti výpovědi svědků V. a H. Tito svědci neměli osobní zájem na výsledku řízení. Jejich výpovědi se v podstatných věcech shodují. Oba potvrdili, že hasičské vozidlo houkalo po celou dobu jízdy. Jejich tvrzení odpovídají kamerovým záznamům. Záznam mířící do interiéru vozidla zachycuje, jak jeho řidič před vyjetím na pozemní komunikaci zvedl pravou ruku nad sebe, kde aktivoval zvláštní zvukové výstražné znamení. Dále před křižovatkou s ulicí Kounicovou řidič vícekrát palcem levé ruky stlačoval střední část volantu. Před křižovatkou tedy navíc troubil. Záběry z kamer proto potvrzují výpovědi svědků. Ze záznamu mířícího před hasičské vozidlo je pak patrné, že mu na základě jeho blikání modrým světlem, houkání a troubení uhnulo z levého jízdního pruhu pro přímý směr jízdy do pravého jízdního pruhu osobní motorové vozidlo. Z pozice před přechodem pro chodce, kde stálo na červený signál, najelo za tento přechod, tj. do křižovatky.
6. Vzhledem k tomu, co prokazatelně předcházelo předmětné dopravní nehodě, měl magistrát za to, že hasičské vozidlo bylo po celou dobu své jízdy vozidlem s právem přednostní jízdy. Řidiči vozidel v blízkosti křižovatky ulic Kotlářské a Kounicovy museli za zachování pozornosti a klidu ve vozidlech slyšet nejen troubení blížícího se hasičského vozidla po ulici Kotlářské, ale i houkání tohoto vozidla. Musel ho proto slyšet pár desítek metrů před vjetím do křižovatky i žalobce. Pokud by jel před křižovatkou rychlostí do 30 km/h (tj. do cca 8 m/s), jak uvedl do protokolu o ústním jednání, byl pozorný a nic jej nerušilo, pak měl podle magistrátu včas slyšet houkání a troubení hasičského vozidla. Měl proto prostor vyhnout se střetu s hasičským vozidlem, i kdyby včas neviděl světelný výstražný signál v podobě

modrého blikajícího světla (což je pravděpodobné vzhledem k tomu, že hasičské vozidlo vyjelo za denního světla zpoza rohu budovy vícepatrové základní školy). Kromě zvuků vycházejících z hasičského vozidla jej mělo na nestandardní situaci v křižovatce upozornit i bílé osobní motorové vozidlo, uhýbající pár sekund před nehodou (na červený signál) hasičskému vozidlu najetím do křižovatky, čehož si žalobce podle svého vyjádření všimnul.

7. Magistrát v řízení vyslechl i manželku žalobce. Ta však podle magistrátu mohla mít zájem na výsledku řízení, protože újmu žalobce či správní trest pro něj mohla vnímat jako vlastní. Z toho důvodu magistrát k její výpovědi ohledně děje ve vozidle před nehodou nepřihlédl. Při hodnocení zavinění dospěl magistrát k závěru, že žalobce spáchal přestupek z nedbalosti.
8. Žalobce se odvolal. Žalovaný nicméně rozhodnutím z konce ledna 2023, které nyní žalobce napadá žalobou, jeho odvolání zamítl a potvrdil rozhodnutí magistrátu. Pro posouzení věci bylo podle něj zásadní, zda hasiči při jízdě užili zvláštní výstražné zvukové zařízení, a zda se tím pádem jednalo o vozidlo s právem přednostní jízdy (§ 41 odst. 1 a násl. zákona o silničním provozu). Magistrát při hodnocení této okolnosti využil svědeckých výpovědí hasičů, kteří jeli jako spolujedoucí v hasičském vozidle. K námitce žalobce, že byli stejně jako jeho manželka zaujatí, žalovaný zdůraznil, že magistrát porovnával výpovědi svědků s videozáznamy, které potvrdily jimi tvrzené skutečnosti. Představa, že by řidič hasičského vozidla vjel do křižovatky řízené světelnými signály na signál „Stůj!“ a neužil by zvláštní výstražné zařízení, se žalovanému jevila jako nepravděpodobná.
9. Podle žalovaného nebylo pochyb o tom, že k vizuálnímu kontaktu mezi řidiči vozidel došlo až těsně před střetem z důvodu městské zástavby, přes kterou k němu nemohlo dojít dříve. Zástavba však nemohla mít zásadní negativní vliv na akustické vnímání zvukového výstražného zařízení. V husté zástavbě vyšších budov se zvláštní zvukové zařízení hasičských vozidel naopak umocňuje, protože se odráží od stěn zástavby (obdobně viz rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 16. 11. 2021 č. j. 33 A 27/2020-47). Žalobce proto mohl slyšet zvukové výstražné znamení. Žalobce se také jal objíždět vozidlo, které uhýbalo blížícímu se hasičskému vozidlu. Skutečnost, že mu do jízdní dráhy najelo z ulice Kotlářské, jej měla vést ke zvýšené pozornosti. Žalobce podle žalovaného spáchal přestupek v nevědomé nedbalosti. Žalovaný pak vysvětloval, proč pro hodnocení přestupkové odpovědnosti žalobce nemá relevanci, jakou míru podílu měl na nehodě on a řidič hasičského vozidla. Jde tu jen o to, zda žalobce porušil povinnost umožnit vozidlu s právem přednostní jízdy bezpečný a plynulý průjezd. Žalobce by porušil tuto povinnost i bez toho, že by vůbec došlo k nehodě.

III. Obsah žaloby

10. Podle žalobce je otázkou, jestli o blížícím se hasičském vozidle věděl nebo vědět musel a měl. Žalovaný se přiklonil k jednostrannému vyličení skutkového stavu magistrátu ve prospěch řidiče hasičského vozidla. Žádný z důkazů neprokázal, že by žalobce věděl o blížícím se hasičském vozidle. Žalovaný se např. vůbec nepozastavil nad skutečností, že osádka hasičského vozidla, čítající několik hasičů na místě nehody nezaznamenala údaje nezávislých svědků. Jedinými svědky jsou kromě zraněné spolujezdkyně žalobce pouze hasiči. Nikdo z nich se na rozdíl od žalobce a jeho spolujezdkyně nezranil, ale údaje a kontakty na tyto lidi si nikdo z nich nezaznamenal. Nešlo o náhodu, ale jasný záměr s ohledem na obsah svědectví nestranných svědků z řad veřejnosti. Hasiči po dobu několika měsíců navíc tajili kamerový

záznam z nabouraného hasičského vozidla. Lze takovým svědkům vůbec věřit? Chránili totiž kolegu hasiče, který řídil hasičské vozidlo. Kamerový záznam se zázrakem našel, až když mu mohl být v něčem prospěšný.

11. Žalobce zaráží, že kamerový záznam nemá zvuk. Je možné, že ten, kdo kamerový záznam po dobu několika měsíců skrýval, mohl z tohoto záznamu odstranit zvukovou stopu. Mohlo jít o důkaz, že hasičské vozidlo nepoužilo houkání, ale jen troubení na volant. S tím souvisí i vyjádření žalovaného, že řidič hasičského vozidla užil houkačky, především pak při přibližování k dané křižovatce. Mezi troubením a houkáním je rozdíl. Žalobce před nehodou nezaznamenal výstražný zvuk vozidla s právem přednosti v jízdě.
12. Žalovaný také upozorňuje na manévr bílého osobního vozidla, které vjelo do křižovatky, aby hasičskému vozidlo uvolnilo prostor a podle všeho tak slyšelo zvukové znamení. Podle žalobce žalovaný z určité skutečnosti dovozuje víc, než tento důkaz skutečně sděluje. Stačilo, aby řidič bílého osobního vozidla uslyšel vzdálené zatroubení. Ve zpětném zrcátku měl hasičské vozidlo jako na dlani. Nejde tedy o důkaz houkání hasičů. I pokud by bylo zatroubení hasičského vozidla na ulici Kounicova slyšitelné, nebylo možné ho spojit s vozidlem s právem přednosti v jízdě, které přijíždí po ulici Kotlářské. Žalobce se domnívá, že řidič hasičského vozidla několikrát troubil a houkání sirénou zapnul až těsně před křižovatkou, popř. opět jen zatroubil. Této verzi svědčí i skutečnost, že kamerový záznam zasahujícího hasičského vozidla nemá zvuk.
13. Žalovaný připustil, že vizuální kontakt mezi oběma vozidly nebyl možný a došlo k němu až těsně před střetem z důvodu městské zástavby. Zástavba však podle něj nemohla mít negativní vliv na akustické vnímání zvukového výstražného zařízení. Žalobce považuje tuto teorii za pouhou spekulaci. Na zvukové odrazy má vliv mnoho detailů daného místa. Žalovaný ze žalobce vytváří fiktivního spoluviníka nehody, aby se jednání hasiče dalo vyhodnotit jen jako kázeňské provinění.
14. Žalobce kritizuje žalovaného i za tvrzení, že pokud mu do jízdní dráhy najelo z ulice Kotlářské bílé vozidlo, tak ho to mělo vést ke zvýšené pozornosti. Jednalo se o okamžik v délce cca dvou sekund. Viděl, že bílé osobní vozidlo z ulice Kotlářské vjíždí vpravo do ulice Kounicova, ale nevěděl proč. Aby řidič porušil povinnost dát přednost vozidlu s právem přednosti v jízdě, tak nejprve musí spolehlivě vědět, že se v daném místě nachází vozidlo s právem přednosti v jízdě, a že toto své právo uplatňuje zákonem stanoveným způsobem. Žalobce nemohl dát přednost někomu, o kom nevěděl. Plně se věnoval řízení vozidla i dopravní situaci ve svém okolí. V jeho vozidle nebyl jakýkoliv hluk, který by snižoval slyšitelnost venkovních zvuků.
15. Žalobce se v této věci setkává s tendencí pracovníků veřejné správy a policie chránit řídícího hasiče. Podle policejního spisu se za viníka dopravní nehody od prvopočátku považoval řidič hasičského vozidla. Až s časovým odstupem policie svalila část viny účelově na žalobce. Dokonce i dopravní znalec v trestním řízení dospěl k tendenčním závěrům ve prospěch řidiče hasičského vozidla. Žalobci však tento znalecký posudek nebyl zpřístupněn, neměl možnost se k tomuto posudku vyjádřit ani pokládat znalci otázky. Další znalecký posudek vznikl z oboru zdravotnictví, rovněž s časovým odstupem, ale ani ten žalobci nezpřístupnili. Přestože povolání hasiče patří k těm nejváženějším, není možné zavírat oči nad tím, že se někdo ze sebevznešenějšího důvodu řítí s dvacetitunovým nákladním automobilem do

městské křižovatky na červenou a v rychlosti 57 km/h nabourá do osobního automobilu s rodinou a dítětem, které projíždělo křižovatkou povolenou rychlostí na zelenou.

IV. Vyjádření žalovaného k žalobě

16. Žalovaný nejprve vysvětluje, že soudu předal spisový materiál, který obsahuje i podklady obstarané policisty v trestním řízení s řidičem hasičského vozidla. Mnohé z těchto podkladů se však ve spisovém materiálu objevily až po vydání rozhodnutí magistrátu. Po odvolání si spis vyžádalo státní zastupitelství, které původní spis magistrátu zapracovalo do spisu policie. Došlo tak k promíchání původních podkladů policistů s podklady obstaranými následně. Žalovaný posuzoval zákonnost a správnost rozhodnutí magistrátu ve vztahu k podkladům, které obsahoval správní spis v době jeho vydání. Objasnil, jak spis v tomto směru roztrídil.
17. Žalovaný nemá pochybnosti o skutkovém stavu, jak ho zjistil magistrát. Po vydání rozhodnutí magistrátu ovšem očitý svědek, který v době průjezdu stál se svým vozidlem v pravém jízdním pruhu, uvedl, že slyšel zvláštní zvukové zařízení dávané hasiči při přibližování se ke křižovatce. Žalovaný proto dal soudu ke zvážení, zda ho nevyslechnout. Podobně navrhuje posouzení posudku dopravního znalce, které podporují závěry správních orgánů.
18. Není v popisu práce hasičů, aby zaznamenávali údaje a kontakty nezaujatých svědků. Videozáznam byl od počátku součástí podkladů poskytnutých policisty. Zvuková stopa u videozáznamu podle žalovaného zřejmě nebyla vůbec zaznamenána. Žalovaný odkazuje na rozsudek krajského soudu (bod 38), protože v něm šlo o střet na obdobně stavebně disponované křižovatce ve vztahu k šíření zvuku v zástavbě města. Žalovaný dodává, že ve svém rozhodnutí opakovaně konstatoval, že jednou z příčin následku v podobě dopravní nehody je také jednání řidiče hasičského vozidla, které bylo předmětem úkonů trestního řízení pro přečin ublížení na zdraví z nedbalosti.

V. Posouzení věci

19. Žaloba *není důvodná*.
20. Pro posouzení věci hraje roli § 41 zákona o silničním provozu. Podle jeho prvního odstavce řidič vozidla, který při plnění úkolů souvisejících s výkonem zvláštních povinností užívá zvláštního výstražného světla modré nebo modré a červené barvy, případně doplněného o zvláštní zvukové výstražné znamení („vozidlo s právem přednostní jízdy“), nemá některé běžné povinnosti řidiče plynoucí ze zákona o silničním provozu. Ustanovení § 41 odst. 1 výslovně určuje, jaké povinnosti na řidiče vozidel s právem přednostní jízdy nedopadají.
21. Podle § 41 odst. 7 zákona o silničním provozu pak musí řidiči ostatních vozidel vozidlům s právem přednostní jízdy umožnit bezpečný a plynulý průjezd. Jestliže je to nutné, musí i zastavit na takovém místě, aby jim nepřekáželi.
22. Soud musí nejprve zdůraznit, že předmětem této věci jsou jen a pouze otázky, zda hasičské vozidlo bylo vozidlem s právem přednostní jízdy, a pokud ano, tak zda mu žalobce zaviněně neumožnil bezpečný a plynulý průjezd křižovatkou ulic Kotlářská a Kounicova. Zejména tu tedy vůbec nejde o vinu za nehodu, ke které ve výsledku došlo (obdobně viz rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 16. 11. 2021 č. j. 33 A 27/2020-47, bod 34). To, zda došlo k nehodě, je totiž pro spáchání daného přestupku bez významu. Řidič ho může spáchat

už jen tím, že vozidlu s právem přednostní jízdy neumožní bezpečně a plynule projet, např. pokud vjede do křižovatky a vozidlo s právem přednostní jízdy musí zabrzdit, zacouvat a objet ho. Již to ohrožuje zájem na pozadí § 41 odst. 7 zákona o silničním provozu, tedy aby se vozidla s právem přednostní jízdy dostala co nejrychleji na místo zásahu či jiného určení. Soud má přitom pocit, že žaloba vychází z nepřesného pojmání věci – soustředí se na vznik nehody a viny za tuto nehody. Proto mnohé žalobní námitky – jak soud níže vysvětlí – ve výsledku „míří mimo terč.“

23. Žalobce ve své žalobě nejprve vlastně zpochybňuje, že by hasičské vozidlo vůbec bylo vozidlem s právem přednostní jízdy. Tvrdí, že hasičské vozidlo na sebe neupozorňovalo odpovídající výstražnými prvky – nic totiž podle svých slov neviděl, ani neslyšel.
24. Soud nejprve poukazuje na znění § 41 odst. 7 zákona o silničním provozu, který klade hlavní důraz na *používání zvláštního výstražného světla modré nebo modré a červené barvy*. Jde o primární výstražný prvek, jehož použití samo o sobě zakládá vozidlu právo přednostní jízdy. Zvláštní zvukové výstražné znamení je až doplňujícím výstražným prvkem, což plyne z toho, že podle textu daného ustanovení má zvukové výstražné znamení výstražné světlo *případně doplňovat*. Pokud tedy například vozidlo není vůbec zvukovým výstražným znamením vybavené, nebo pokud ho nepoužije, pak stále podle soudu bude vozidlem s právem přednostní jízdy, používá-li výstražná světla. A naopak, použije-li jen zvukovou výstrahu, aniž by použilo výstražná světla, pak mu právo přednostní jízdy nevznikne.
25. Výstražný zvukový doprovod se obvykle používá v situacích s vyšší intenzitou naléhavosti. Ale v běžném provozu se lze setkat i s tím, že vozidla s právem přednostní jízdy „jen blikají“, což už ale samo o sobě i v méně naléhavých situacích dává vzniknout povinnost řidičů umožnit jim bezpečný a plynulý průjezd. Pro vznik této povinnosti tedy není podle zákona zvuková výstraha kriticky důležitá (byť může mít význam pro zavinění, pokud by se nade vši pochybnost prokázalo, že ji řidič musel slyšet).
26. Z videozáznamu z interiéru vozidla je díky tmavšímu prostředí (před otevřením garážových vrat) vidět hned od jeho počátku, že vozidlo má zapnutá modrá výstražná světla. Po otevření garážových vrat to již v interiéru vozidla na denním světle viditelné není (zhruba od času 0:35). Každopádně na videu nelze pozorovat, že by řidič hasičského vozidla výstražná světla vypínal. Ve stejném rozsahu jsou zapnutá výstražná světla vidět na videu s výhledem z vozidla. A co je pak důležité, letmý záblesk modrých světel lze spatřit těsně před samotným střetem na dodávce a bílém osobním vozidlu, které hasičském vozu uhýbalo. Soud z toho dovozuje, že hasičské vozidlo používalo zvláštní výstražné světlo, což z něj již samo o sobě z hlediska zákona dělalo vozidlo s právem přednostní jízdy. *Žalobce tedy měl zákonnou povinnost mu umožnit bezpečný a plynulý průjezd.*
27. Navazující otázkou ovšem je, zda žalobce tuto povinnost porušil *zaviněně*, čehož se týká další část žalobních námitek. Jde o to, zda lze u žalobce spatřovat alespoň tzv. nevědomou nedbalost, jak zavinění žalobce označil žalovaný – tedy že žalobce sice nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům to vědět měl a mohl [§ 15 odst. 3 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky]. Žalobce tedy nesprávně argumentuje, že tu jde o to, zda o blížícím se hasičském vozidle věděl nebo vědět musel a měl. Soud se zde ztotožňuje se správnými orgány, že minimálně nevědomou nedbalost lze na straně žalobce spatřovat.

28. Podle soudu měl žalobce zpozornět kvůli manévru bílého osobního vozidla, který nemohl nevidět. Sám ani netvrdí, že by ho nezaznamenal. V žalobě uznává, že bílé vozidlo viděl. Žalobce také věděl, že v jeho směru jízdy má zelenou a bílé vozidlo tedy muselo mít červenou. Přesto – jak je vidět na videozáznamu – vjelo do křižovatky a uhnulo stranou doprava směrem ke Kounicově ulici. Žalobce se to v žalobě snaží relativizovat, ale podle soudu vůči tomu neměl být lhostejný. Každého řidiče by taková situace měla vést k uvědomění si, že se právě v provozu děje něco nestandardního, na co je třeba přiměřeně reagovat. Dvě sekundy jsou při řízení na podobnou reakci dostatkem času. Reakcí by mělo být zpomalení, aby se řidič mohl zorientovat. Obzvláště jede-li s rodinou včetně dítěte.
29. Z řidičského pohledu se navíc podle soudu nabízelo přirozené vysvětlení vzniklé situace (i pokud by žalobce nic neslyšel) – že bílé osobní vozidlo dává prostor k průjezdu vozidla s právem přednostní jízdy. Již toho soud dovozuje, že si žalobce měl počínat obezřetněji. A slovy zákona podle soudu vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům dlouholetého řidiče (podle evidenční karty má řidičské oprávnění od roku 1986) mohl a měl vědět, že může narušit zájem stojící na pozadí § 41 odst. 7 zákona o silničním provozu, aby se vozidla s právem přednostní jízdy dostal co nejrychleji na místo zásahu či jiného určení. S touto eventualitou – možným průjezdem (i pouze jen blikajícího) vozidla s právem přednostní jízdy z míst, do kterých není před křižovatkou dobře vidět – by každý dobrý a ohleduplný řidič měl v obdobných situacích počítat. Viděl-li žalobce před sebou tuto nestandardní situaci a bílé vozidlo, které popojelo na červenou do křižovatky, měl před vjetím do ní sám zkontrolovat její bezpečnou průjezdnost. Měl přibrzdit a ptát se po příčinách manévru bílého vozidla.
30. Žalobce v žalobě uznává, že viděl, jak bílé osobní vozidlo z ulice Kotlářské vjíždí vpravo do ulice Kounicova, ale nevěděl proč. V tom byl přesně problém. Měl se zamyslet, co může být důvodem manévru bílého vozidla. Mohlo ho napadnout, že to je právě uhýbání vozidla s právem přednostní jízdy. Neměl prostě bez jakékoliv reakce na danou situaci vjet do křižovatky, protože měl zelenou. Pokud by si žalobce za volantem počínal obezřetněji, zpomalil by a zkontroloval bezpečnou průjezdnost křižovatky, mohl stále na situaci lépe zareagovat a umožnit hasičskému vozidlu plynulý, bezpečný průjezd. Přestupek by pak nespáchal.
31. Podle soudu lze již z výše uvedeného dovozovat nedbalost žalobce a jeho přestupkovou odpovědnost za porušení § 41 odst. 7 zákona o silničním provozu. Zda tedy hasičské vozidlo slyšel nebo neslyšel, se již soudu za daných okolností nejeví jako směrodatné. Proto nepovažuje za nutné se vypořádávat s námitkami týkajícími se zvukové výstrahy hasičského vozu a její slyšitelnosti pro žalobce. S ohledem na výše vysvětlené posouzení věci totiž nemohou na vzniku přestupkové odpovědnosti žalobce nic změnit.
32. Současně soud dodává, že výše uvedené závěry dovodil jen na základě obou videozáznamů, které jsou součástí správního spisu. Představují samy o sobě dostatečný podklad pro závěr o vině žalobce ze spáchání přestupku. Nebylo proto už potřeba, aby se správní orgány opíraly o jakékoliv další důkazy.
33. Z toho důvodu opět nemohly mít na zákonnost jejich rozhodnutí vliv námitky žalobce, který kritizuje magistrát a žalovaného za to, že neodůvodněně upřednostnily výpovědi vyslýchaných hasičů před výpovědí manželky žalobce. Soud musí správním orgánům

vytknout, že její výpověď daly bokem poněkud zjednodušeně s velmi obecným odkazem na její manželský vztah k žalobci. Bylo by lepší její výpověď posoudit věcně a případně i poukázat na konkrétní části její výpovědi, jimž správní orgány neuvěřily, protože je manželka žalobce uvedla právě z důvodů jejich manželského vztahu – pokud by takové samozřejmě byly. Nicméně je pravdou, že výpovědi hasičů minimálně po vizuální stránce (nikoliv zvukové) podporuje obsah obou videozáznamů. Soud si pro stručnost dovoluje v tomto směru odkázat na str. 6 rozhodnutí magistrátu, s jehož hodnocením se zde ztotožňuje (k tomu srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2022, č. j. 7 Afs 396/2021-28, bod 10).

34. Ze stejných důvodů nemohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí správních orgánů ani námitka, že hasiči po nehodě nezajišťovali důkazy, například oslovením přítomných svědků. Nejenže to nebylo jejich povinností, ale soud má skutkový stav za prokázaný již na základě obou videozáznamů.
35. Žalobní námitky tedy nejsou důvodné. Správní orgány s dostatečnou oporou ve spisovém materiálu správně posoudily jednání žalobce jako nedbalostní porušení povinnosti žalobce umožnit hasičskému vozidlu coby vozidlu s právem přednostní jízdy bezpečný a plynulý průjezd (§ 41 odst. 7 zákona o silničním provozu). Prokázaly tedy, že žalobce spáchal přestupek [§ 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu].
36. Již jen pro úplnost soud dodává, že nepřistoupil na důkazní návrhy žalovaného, aby provedl znalecký posudek dopravního znalce a vyslechl navrženého svědka. Obojí by s ohledem na výše uvedené a dostatečný podklad pro závěry soudu v obou dostupných videozáznamech bylo nadbytečné.

VI. Závěr a náklady řízení

37. Soud pro nedůvodnost žalobních námitek žalobu zamítl.
38. Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. *Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.* V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát.

Brno 14. března 2024

Martin Kopa, v. r.
samosoudce